

Ey İstanbul

– YuReKiKLiMi · 29 Aralık 2009

Öyle büyük bir sevdasın ki, bilinen,
Ağdalı dillerin dahi secdesi yetmez.
Gecesine gündüzü aşık bir saltanat,
Gündüzüne gecesi nöbet tutan tarih,
Sevdalık yaşamların kalp atışlarıdır.

Öyle büyük bir yüreksin ki, mütevazı,
Seni anlatmak için yaşamak yıllarca,
İçinde doğmak ve yine içinde ölmek,
Tüm sokaklarını dolaşmak günlerce,
Yollarının yürek izini görmek lazım,

Ey İstanbul ! _____

Öyle büyük bir gurbetsin ki, özlenen,
Senden kalkan her tren ağlatır rayları,
Limanların gözyaşı döker gemilerine,
Terminallerin hasret salları gidenlerine,
Bohçaların saçılır geldim diyen ellere.

Öyle büyük bir deryasın ki, masmavi,
Oltalar sallanır kıyılarından denizine,
Martıların uçar simit atanların peşinde,
Borazanların öter kaptan köşklerinde,
Flaşları patlar hayranlarının güvertede.

Ey İstanbul ! _____

Öyle büyük bir huzursun ki, irfansın,
Bağrında yatar asırlardır evliyaların,
Toprağındaki alimlere koşar duaların,
Minarelerin askeridir inanan ruhların,
Sabrın asaletine el pençedir insanların.

Öyle büyük bir aşksın ki, gündeğümü,

Ağlaşan gönüllere mekanıdır kıyıların,
Yalnızlık çekenlere şifasıdır sokakların,
Ayrılık kusanlara tesellidir kaldırımların,
Sevinç yaşayanlara gülüşleridir tepelerin.

Ey İstanbul !_____

Öyle büyük bir sevdasın ki, bilinen,
Sende doğmuşum içinde büyüyorum,
Sinende yaşlanıp isminde yaşıyorum,
Gözlerim kapalı hep seni yazıyorum,
Yine de güzelliklerini bitiremiyorum,

Öyle büyük bir romansın ki; bitmeyen
Sevda akışkanlığa kifayetsiz kalıyorum,
Yıkılmaz gücüne kalemler traşlıyorum,
Parmak gücüm yetsede derindir ilhamın,
Tüketiyor mürekkebimi yetişemiyorum....

Ey İstanbul !_____

Bülent KAYA